

1987 - 1993: Sis anys de JERC

Del testimonialisme a l'hegemonia

passa't
a la
resistència

Quan el febrer del 1987, Àngel Colom i Josep Lluís Carod-Rovira ingressaven a ERC liderant la "Crida Nacional a ERC" ho van fer acompanyats primer i seguits després de centenars de joves d'esquerra independentista, il·lusionats en el projecte que ja s'albirava amb aquella decisió.

Les JERC esdevingueren ràpidament l'espai motor des del qual els joves van poder anar articulant organitzativament el projecte d'esquerra independentista al si d'ERC. Aquesta és una breu crònica dels anys d'intens treball que han permès convertir en hegemònica una organització que fa solament sis anys era testimonial en l'àmbit de l'esquerra independentista juvenil: les JERC.

La refundació de les JERC

"La independència, projecte jove" fou el títol de la campanya propagandística que llençaren les JERC, l'abril del 1987, un any de transició al llarg del qual l'entrada massiva de joves provinents, sobretot d'organitzacions universitàries com l'Assemblea d'Estudiants Independentistes d'Universitat (AEIU) o la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC), va fer quadruplicar el nombre de militants de les JERC en només deu mesos.

Girona, abril del 1990. Boicot al petit Borbó.

El desembre del 1987, el 10è Congrés Nacional de les JERC, celebrat a Barcelona sota el lema "La força independentista de futur", escollia Joan Puigcercós, provinent de l'AEIU i aleshores ja regidor d'ERC a Ripoll com a nou Secretari General d'unes JERC a la pràctica refundades de nou. Aquest Congrés marcà així l'inici real de la nova etapa endegada per les JERC com a organització, amb l'accés a la direcció de la jove generació independentista sorgida, a Catalunya, a mit-

jans de la dècada dels 80 i organitzada principalment al voltant de la Crida a la Solidaritat i el Moviment de Defensa de la Terra.

El 10è Congrés Nacional fixà com a prioritats de les JERC: l'estructuració organitzativa interna, inexistent fins aleshores; la celebració d'una conferència ideològica que servís per fixar els principis teòrics bàsics i els objectius polítics d'una organització amb militants provinents de trajectòries molt diverses; i l'agitació independentista.

L'abril i maig del 1988 va tenir lloc, a Girona, l'esmentada Conferència Ideològica on les JERC posaren les bases teòriques del seu pensament d'esquerra independentista en l'àmbit juvenil.

Al llarg del 1988 les reticències als canvis i a la clarificació ideològica i estratègica que es produeix al si de les JERC fan que des de l'aleshores direcció d'ERC es posin pals a les rodes amb la resultant pèrdua de temps i esforços, que no poden ser esmerçats en un treball en positiu.

El desembre de 1988 i com a fruit, tant de l'intens treball de reorganització interna com del nou equilibri de forces al si de les JERC, es renoven i redefeixen les secretaries del Comitè Executiu, creant la figura del Vice-Secretari General, càrrec pel qual Joan Puigcercós designà al sabadellenc Josep Maria Civis, l'únic membre del Comitè Executiu d'aleshores que era militant de les JERC amb anterioritat a

la "Crida Nacional a ERC".

El 23 d'abril de 1989, per la Diada de Sant Jordi, les JERC llencen al carrer la campanya propagandística de captació de militància titulada "passa't a la resistència", que serví per presentar el nou logotip i imatge de l'organització.

Campanya de les eleccions autonòmiques del març del 1992.

Durant la resta del 1989 tota la dinàmica de treball portada fins aleshores quedà ralentitzada en prioritzar-se la feina pre-congressual a ERC, que havia de celebrar el seu històric 16è Congrés Nacional a Lleida pel novembre. Les JERC treballaren des del primer moment fent costat a la proposta "Esquerra, República, Catalunya" que encapçalà Àngel Colom, la victòria del qual representà l'assumpció clara i inequívoca, per part d'ERC, del projecte d'esquerra independentista, ja defensat per les JERC.

La unitat independentista

El març del 1990 té lloc a Sitges l'11è Congrés Nacional de les

JERC, en el qual es reescollí Joan Puigcercós com a Secretari General i al barceloní Carles Carrera com a Vice-Secretari General. El Congrés, celebrat sota el lema "la unitat independentista" representà a només quatre mesos del Congrés de Lleida d'ERC, la plasmació a nivell juvenil de la unitat d'acció, sota unes mateixes sigles, de l'esquerra independentista a la nostra nació. Joves provinents de tot tipus d'organitzacions independentistes fan de les JERC la casa comuna des de la qual lluitar per la plena sobirania nacional de Catalunya. El Congrés marcà com a prioritats la consecució d'un únic sindicat universitari independentista on els militants de les JERC hi poguessin confluïr. El decidit impuls d'aquesta política va fer que ben aviat el Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI) s'erigís com la resposta més adient a la demanda del Congrés Nacional de les JERC. El Congrés, així mateix, definí per primer cop com a àmbit d'actuació de les JERC tota la nació catalana, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, la qual cosa impulsà la creació de les JERC primer a Mallorca l'agost del 1991, després al País Valencià el setembre del 1992 i finalment a la Catalunya del Nord i Menorca el gener del 1993. Una altra gran fita definida a l'11è Congrés Nacional de les JERC fou l'estructuració d'una política de formació d'abast nacional mitjançant la celebració d'Escoles de Tardor, que començaren el 1990 a Banyoles i continuaren el 1991 i 1992 a Mallorca, i Escoles d'Estiu com la del 1992 a La Seu d'Urgell. El Congrés de Sitges clarificà també l'estratègia de les JERC respecte al Servei militar obligatori, apostant per l'objecció de consciència en totes les seves possibles formes. El darrer mandat estratègic de l'11è Congrés Nacional fou l'ex-